

Iz upravne prakse.

Pod „zemljišči“ po smislu § 11. vodnopr. zakona z dne 30. majnika 1869 drž. zak. št. 69 umeti je poljedelskim namenom služeč svet; ta § nanaša se na atmosferske vode, ne pa na vode, ki imajo stalne struge.

Med A-jevo in B-jevo hišo v K. nahaja se okolo 4 metre širok, k stavbinski parceli B-jevi št. 42 kat. občine K-ovskega predmestja spadajoč, splošno »ulica« nazivan prostor. Od nekdanj je bil ta prostor vodoraven in po sredi mu je šla jedva vidna grapica, po kateri se je odtakala deževnica z dvorišča B-jevega na bližnjo javno cesto. Ko je pa B. zidal novo hišo, nasul je ta prostor tako, da je bil ob hiši A-jevi znatno nižji nego ob hiši B-jevi. Zaradi tega se deževnica ni mogla več tako odtakati kot preje, nego je drvila ob zidu A-jeve hiše ter ga izpodkopavala. Ker je B. odtok deževnice samolastno preuredil, pritožil se je A. pri magistratu L-skem ter, opirajoč se na § 11. zak. z dne 30. majnika 1869, drž. zak. št. 93, in § 50. dež. zak. z dne 15. majnika 1872, dež. zak. Kranj. št. 16 zahteval, naj se B-ju ukaže, da mora novo napravo (odtok) na svoje troške odpraviti in vse v prejšnji stan postaviti.

Magistrat L-ski je pritožbo po dovršeni obravnavi zavrnil, češ, on ni kompetenten te reči razsojati, kajti ne gledé na to, da § 11. drž. vodopr. zakona ni moči uporabljati na ta slučaj, ker ima ta § v mislih stalno tekoče vode, katerim padavine ni prištevati, je ta stvar privatnopravnega značaja in se javnih interesov ne dotika; reči torej ni presojati po določilih vodnopravnih zakonov.

Na A-jev rekurz je deželna vlada v L. odločbo I. instance razveljavila ter izrekla, da je magistrat L-ski kot politično oblastvo na podlogi § 48. vodopravnega zakona za Kranjsko z dne 15. majnika 1872 poklican reč meritorno razsoditi. Razlogi: Pritožba je naperjena proti samolastni, na škodo A-jeve hiše izvršeni preuredbi odtoka atmosferskih voda (padavin), ki se nabirajo na prostoru „ulica«. Zemljiško-knjižni lastnik tega prostora je B. Po § 11. drž. vodopr. zakona z dne 30. majnika 1869, drž. zak. št. 93 pa je lastniku zemljišča prepovedano, samolastno prenehati naravni odtok vodá, tekočih po njem, na škodo spodnjega zemljišča in ravnanje proti tej prepovedi je smatrati prestopkom tega zakona. Glede na

to, da imajo atmosferske vode lahko iste posledke, kakor »vode, tekoče med bregovi« in da se morejo torej ravno tako tikati javnih interesov, ni uzroka meteorske vode izločiti od uporabe § 11. Ker pa so po § 48. vodopravnega zakona za Kranjsko prestopki zakonov, tičočih se vodnega prava, torej tudi prest. §-a 11. zakona z dné 30. majnika 1869 izročeni političnim oblastvom v poslovanje, zato je tudi tu, kjer pritoževalec dolži B-ja prestopka po §-u 11. ravnokar omenjenega zakona, pristojnost političnega oblastva utemeljena v zakonu in le-to je dolžno ravnati po smislu §§ 48.—52. dež. vodopr. zakona.

Zoper to odločbo je vložil B. rekurz do poljedelskega ministerstva in le-to je rekurzu ugodilo ter razveljavilo razsodbo deželne vlade iz naslednjih razlogov:

Tu gre za odtok deževnice po k B-jevi stavbinski parceli št. 42 kat. obč. K-skega predmestja spadajočem, A-jevega posestva držočem se zemljišči, katero tvori ulico med posestvi št. 1 in 4 v K. Mnenje magistrata L-skega, da je uporabljati § 11. zak. z dné 30. majnika 1869, šte. 93 drž. zak. le na stalno tekoče vode, ni utemeljeno, ker zakon take utesnitve nikjer ne omenja, nego je posneti iz besed »po tujih zemljiščih« (über fremde Grundstücke), da se v prvi vrsti ozira na atmosferske vode (padavino) Soditi po izreku deželne vlade, da atmosferske vode lahko iste učinke prouzučujejo, kakor navadne, med bregovi tekoče vode in da torej ni razloga, atmosferskih vodá v občé izločevati od uporabe §-a 11. drž. vodopr. zak., onda deželna vlada brezdvojbeno meni, da je ta § uporabljati na vode, tekoče med bregovi t. j. na vode, imejoče stalne struge. Tudi to mnenje ni pravo, kajti §-a 11. sploh ni uporabljati na vode, ki imajo stalne struge, — na take vode se določila tega § ne nanašajo. To, da gre za atmosferske vode, pa samo na sebi ni še merodavno za kompetenco političnih oblastev; nego pristojnost nastane po § 11. drž. vodopr. zakona in po § 53. dež. vodopr. zakona z dné 15. majnika 1872 le tedaj, kedar gre za preuredbo naravnega odtoka vode po zemljiščih (über Grundstücke) t. j. svetu, kmetijskim (landwirtschaftlich) namenom služočem. Takim namenom pa zadevna »ulica«, ki je del dvorišča B-jevega, ne služi. Tu gre le za to, da se zabrani škoda, ki se baje godi A-jevemu posestvu po napravi, katero je izvršil B. za odvajanje deževnice. Te razmere pa ne more uravnavati politično oblastvo

na podlogi vodnopravnih zakonov, nego ona spada, če ni zgol privatnopravnega značaja, v kompetenco avtonomnih oblastev po smislu določil stavbinskega reda.

Pritožbo, ki jo je A. zoper ministersko odločbo uložil pri upravnem sodišči, je le-to z odločbo z dné 26. febr. 1891, št. 460 zavrnilo. Razlogi so bistveno isti, katere je navedlo poljedelsko ministerstvo.

Razne vesti.

V Ljubljani, 15. junija 1891.

— (Iz kronike društva „Pravnika“.) Društvenemu odboru je sedaj glavna skrb, da napredujejo priprave za slovensko pravno terminologijo. V zadnji seji imenoval je poseben odsek treh članov, kateri so prevzeli nalogo, da izpiske iz zakonikov prirejajo za poznejšnje obdelovanje gradiva v pomnoženem odseku. Tudi je odbor najel posebno sobo, kjer se dela za terminologijo. Izpiski so tudi uže razvrščeni po abecednem redu, a žal, da je moralo delo sedaj zastati, ker še niso došli vsi obljubljeni izpiski. Zategadelj uljudno prosimo vseh sotrudnikov, naj se podvzajo, da odsek prej ko moči more korak naprej po določenem načrtu. — Na mnogostransko željo sklenil je odbor v zadnji seji, da društvo priredi izlet tudi letos, a bolj na jesen.

— (Osobne vesti.) Imenovana sta: Upravitelj kaznilnice v Stanišlavu K. Paraskovich ravnateljem kaznilnice v Ljubljani; Fr. Sirnik kancelistom pri dež. sodišči v Ljubljani. — Premeščena sta: notar I. Fischer iz Mokronoga v Gorenji Grad; notar O. Ploi iz Žužemperka v Radgono.

— (Odvetniška zbornica) v Ljubljani je imela dne 23. prošlega meseca dopolnilno volitev v odbor in disciplinarni svèt ter izvolila prejšnje funkcionarje.

— (K reformi pravoslovnih in državoslovnih studij.) Dne 29. majnika in 1. junija bila je v gospodski zbornici debata o vladni predlogi za reformo pravoslovnih in državoslovnih studij. Kakor je uže v zadnji številki našega lista poslanec Fr. Š. opozarjal, nahajale so se v vladni predlogi tri poglobitne predružačbe dosedanjega grof Thunovega učnega reda: pravne studije trajajo naj le 7 semestrov; avstrijska državna zgodovina bodi obligatni in izpitni predmet pri državnih izpiti, in tako tudi avstrijsko državno ter upravno pravo; doktorsko dostojanstvo ne imej več iste veljave s popolnem prestanimi državnimi izpiti. Zoper prvoimenovano določbo se je upiralo skoro vse, zlasti tudi zategadelj, ker naj